

κι' ἴβγαλε λόγο δυνατό 'στού Λάππα τὸ μπαλκόνι
κι' ἴδωσε πάλι 'στους θεσμούς κανένα δὸδ χεράκια.

Τὸν γαϊδάρο μας δέσαμε, πρέχει νερό 'στ' αὐλάκι μας,
ὅλα μὰς βγαίνουν σὲ καλὸ,
καὶ τώρα σὰς παρακαλῶ
νὰ μὴν παραζαλλίζετε, μὲ σέρ, τὸν Νικολάκη μας.

Κι' ἂν ὄλην ἀφοπλίσετε τῶν θρήνων τὴν κοιλάδα
ποτὲ δὲν θ' ἀφοπλίσετε κι' ἐκείνην τὴν Ἑλλάδα.
'Όσον κι' ἂν τὸ Συνέδριον εἰρήνην ἀλαλάξῃ,
ὅσον κι' ἂν ρίξουν τάρματα φιλοπολέμων χέρια,
μὰ στῶν Ρωμηῶν τῆς φυλακαὶς θὰ κρυφοπαίρνουν λάζοι
κι' ἐκεῖ θ' ἀποθηκεύονται κουμπούρια καὶ μαχαίρια,
καὶ μήτε τὸν Μουράβιερ καὶ τα; λοιπὰς Δυνάμεις
θ' ἀκούση κούτσαδος Ρωμηῆς καὶ μαχαίρας ἀντάμης.

Λαλεῖ τὰς χεῖρας δειῶν περὶ τῶν Γυμνασίων.

'Αφοπλισθῆτε γρήγορα, μὰ τάρματα δὲν δίνει
ποτὲ κι' ἡ Ρωμηοσύνη,
καὶ πάντ' ἀρματωμένη
σὰν ἀστακὸς θὰ μὲνη,
καὶ κόντρα 'στὸ Συνέδριον ἐπῆγε μὲ θαυμασία
καὶ πρόσφατα γυμνάσια,
ποῦ δημοσίως ἔγιναν κατὰ τὸ Σχισματάρι,
κι' ὁ Βασιλεὺς παρὼν ἐκεῖ
καὶ ἔξοι στρατιωτικοί,
κι' ἔλογα χιλιμίτριζαν 'στὸ πράσινο χορτάρι.

Κι' ἀπταίστως ἐτελεσθῆσαν διάφοροι στροφαί,
κι' ἔγινε τόσον τεχνικὴ
μὰ κίνησις σημαντικὴ,
ὅπου κι' ὁ Βίμπρεν λέγεται πῶς εἶπε «εὐ παρρέ».

'Ό κόπος ὁ δυσφόρητος δὲν ἤγγε τοῦ κακοῦ,
εἰσῆλθε δὲ κι' ὁ Βασιλεὺς εἰς οἶκον χωρικοῦ,
ποῦ γάμος ἐτελεῖτο,
κι' εἰδέχθη τόσα ζήτω.

'Ἐνθ' δ' ἐλάλει προσηγῆς καὶ διαχυτικὸς
ρετσίνα τοῦ προσέφρασαν γλεντζέδες χωρικοί,
ἀλλὰ τοὺς εἶπ' εὐγενικὰ πῶς εἶναι νησιτικὸς,
καὶ τότε τὸν τράταράνε λουκοῦμι καὶ ρακί.

'Ἐγὼ δ' ἱπεύσας εὐσταλῆς
μετὰ κοπέσας πολλῆς
τὸν ἔνον μου τὸν Δουφρίον,
κι' ἄνεμον ἔχων οὐριον
ἐγύρισα μὲ θούριον
'στὸν Ἅγιον Μερκούριον
κι' ὤρμησα σ' ἕνα φρούριον.

'Πῆγα καὶ 'στὴν Μαλακάσα
κι' ἔκοφα καμπόσα πράσα,
τῶν ἐχθρῶν δ' ἀποκρουσθέντων
κι' ἔνω κάτω σκορπισθέντων

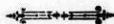
καὶ τελείως νικηθέντων
κατὰ μήκος, κατὰ πλάτος,
κατὰ κέρα, κατὰ κράτος,
ἐπανήλθομεν πρῶτοντες μὲ τοὺς ἦχους τῶν τυμπάνων
'στὸ πτολίεθρον τὸ βρίομεν τῶν λευκῶν Ἰοστεράνων.

'Όλοι σεις ν' ἀφοπλισθῆτε κατὰ θάλασσαν καὶ γῆν,
ἀλλ' ἀφήτε τὴν Ἑλλάδα
νὰ κρατῆ πολέμου δέδα,
διαρκῶς ἐκδικουμένη τὴν ἀείμνηστον φυγῆν.

Κι' ἂν 'στὸ μέλλον δὲν καπιῶνουν τῆς θαλάσσης κολοσσοί,
κι' ἂν γενοῦν σιδικιὰ
τὰ βασιλεῖα τ' Ἀγγλικὰ,
καὶ τοῦ Λόρδου τοῦ Ναυάρχου λειψ' ἡ θέσις ἡ χρυσῆ,
πλὴν ὁ Ναυαρχος ὁ Λόρδος τοῦ δίκου μας Ναυαρχείου,
ὁ Βουδούρης ὁ δεσπότης τοῦ δεσπότητος στοιχείου,
δύο Μοίρας θὰ σκαρώσῃ μὲ ναυμάχους σφιγγηλοὺς
γιὰ νὰ πιάσωμε τὰ πόστα μὲς 'στῆς Κίνας τοὺς γιαιλοὺς.

Τοιαῦτα λέγ' ὡς Φασουλῆς
μ' εὐγένειαν καὶ τρόπους
πρὸς εὐγενεῖας ὕψηλῆς
λεπτοὺς ἀντιπροσώπους.

Σεῖς βγάλετε τὸν θῶρακα καὶ βάλτε τὴν βελάδα
κι' εἰς μόνην ἐπιτρέψατε τὴν ἑξαλλοὴν Ἑλλάδα
τὸν Στόλον τῆς, τὸ Στράτευμα, κι' ἔμας νὰ συ. τηρῆ,
κι' ἂν σήμερα τῆς κάνετε καὶ τοῦτο τὸ χατήρι,
θὰ τρώγω πρὸς ἀνάμνησιν Ὀλλανδικῶν τυρι,
ἂν κι' ὁ Ρωμηῆς τρελλαίνεται γιὰ τὸ τουλουμοτῆρι.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλουσι λόγοις ἀγγελίαις.

Σήμερον εἰς τὸ Θέατρον κατακλυσμός θὰ γίνη,
ἡ θεῖα Νόρμα θὰ ψαλῆ ἀπὸ τῆν Θεωφρίνην,
ποῦ σὰν τῆδρον κλαιθεῖ καὶ σὰν τὸ κανερίν.

Εἰς Πέντε Πράξεις, ἦτοι νεώτατον βιβλίον
τοῦ Ἰωάννου Γίκα, πολλὴν σπουδὴν ἔχελον.
Εἰς τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν πόλιν ἐτυπώθη
καὶ μὲ φιλοκαλίαν μεγάλην ἰεξέδθη.

'Αἰδονοπούλου μέλαθρον καὶ Παππαϊωάνου,
στολίδι καὶ καταφυγῆ καθ' πρωτευουσιάνου.

'Ἦλθαν τὰ κανακίρια τὰ κλοκακρινὰ,
μὰς ἦλθαν, νῆτα, νά.
Τρέξτετε γιὰ νὰ κῆψτε τῆς ὥρας φορεσιαίς,
πρωτευουσιάνοι λίοντες, γυμπῶν κορμοστασιαίς.

Ψυχοῦλα μου τί χρώματα,
ψυχῆ μου τί κοψίματα,
τί πόσαι, τί κορδῶματα,
τί τέλεια ροψίματα.

Κι' ὁ Φασουλῆς ἐφώναξε μὲ τὴν Ζυλένια μίσθ:
εχαρὰ 'στονε ποῦ τὰ φορεῖ καὶ ποῦ θὰ τὰ φορεῖτε.

Τὸ ΡΩΜΗΟΙ μας τὸ Γραρετον, ὅλο μέτρα καὶ ρυθμῶν,
'στῶν Πινაკωτῶν τὸν δέρον, δεκαπέντε ἀριθμῶν.